

Olv.: Iz 2,1-5 – rÓM 13,11-14 – Mt 24,37-44
Virrasszatok!

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Elkezdődött a szent adventi időszak. Kérjük Isten kegyelmét, hogy az ő fényességébe tudjunk öltözködni, hiszen nekünk kell elvinni a fényt ebbe a világba. Egyre többet beszélnek arról, hogy milyen nagy sötétségbe burkolódik ez a világ. Egyszerűen arról van szó, hogy oly mértékben érvényesül az emberi szándék, az emberi törekvés, - amelyet nem kontrollál az isteni kegyelem, - hogy ez már szinte ijesztő és veszélyt jelent az emberi élet számára. *Az isteni kegyelem fényét kell nekünk elvinni ebbe a világba*, az Isten terveit, az Isten szándékát velünk emberekkel kapcsolatosan. Kérjük most, amikor elkezdődik ez a szent idő, Isten segítségét.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Advent az úrjövet ideje. Mi elsősorban ne ezt az igazságot ismételgessük újra meg újra, hanem sokkal inkább azt, hogy van-e érzékünk ahhoz, hogy fölismerjük az Urat. Hol és mikor ismerhetjük Őt föl?

Tőlünk hívóktól azt várja el az Isten, hogy mi vállaljuk a virrasztók szolgálatát. Ezért nem mindegy, hogy mi valóban felismerjük-e az Úr érkezését. Ugyanis ez a virrasztás nem emberi képesség csupán, ez a virrasztás sokkal inkább azt jelenti, hogy a hívó ember ebben a világban vállalja az Isten szolgálatát. Vállalja, hogy megjeleníti ebben a világban az Istentől ránk bízott értékeket, az Egyház kincseit.

Azokat a kincseket, - most mi Európában élünk, - amely kincsek Európát létrehozták, amely kincsek nyomán Európa kiteljesedett. Ma rengeteget beszélnek erről. Azt is merném mondani, jogosan bírálják bennünket a hitetlenek, akik azt mondják, hogy egyszerűen mi megfélemtünk küldetésünkről. Ez akkor is igaz, ha ők is ennek az Európának köszönhetik a világukat, de akkor is tény.

Az alkotmányban lehet-e helye az isteni igazságoknak?

Ezen az ideai adventen érdemes többet ezen gondolkodnunk. Különösen akkor, amikor itt Magyarországon új alkotmányt igyekeznek megfogalmazni. Sok szó esik arról, hogy ebben az alkotmányban mire utaljanak. Ebben az alkotmányban lehet-e helye az isteni igazságoknak? Valójában Európa nagy része ezt nem kívánja. Mi meg olyan gyengék vagyunk, úgy tűnik kénytelenek vagyunk elszenvedni mind azt a kritikát, amit kapunk. Megtörténhet az, hogy ebből az alkotmányból sok minden kimarad, amit mi presztízis veszteségnek tartunk. Valójában ezeket az értékeket szép lassan elveszítettük. Ez egy megengedő megfogalmazás. Valójában ezekről az értékekről szép lassan mi magunk lemondunk. Amikor baj van, akkor ezek felé fordulunk, csak hogy az a fajta kegyelmi

készség már nincs meg bennünk, ami szükséges ahhoz, hogy ezeket az értékeket tudjuk hordozni.

Az idei adventen gondolkodjunk el ezen is. Többről van itt szó, mint négy adventi vasárnapról. Sokkal többről van itt szó, mint megünnepelni karácsonykor Krisztus születését. Itt Európa létéről van szó. A mi magyar nemzetünk létéről van szó. Éppen ezért jó ha mindegyikünk fölteszi magának ezt a kérdést:

Vállaljuk-e a virrasztók szolgálatát? - Mert sokan alszanak!

Sokan alszanak még azok közül is, akik magukat hívőknek tartják. Van-e a hívők közül néhány, kevéske..... nem tudom, hogyan kellene alkudozni az Istennel Ábrahám példájára: "Uram, ha ennyien vannak akkor..." - de ne menjünk bele ezekbe a kérdésekbe.

Virrasztó szolgálat.

Gondoljunk csak arra, mit jelent egy édesanyának a virrasztása, aki a kicsi gyermekének a leghalkabb jelzését is észreveszi, legyen éjfél után egy óra, vagy három óra.

Virrasztó szolgálat.

Gondoljunk csak azokra a kórházi dolgozókra, akik a betegek csengőjelzését az éjszaka bármely pillanatában meghallják.

Virrasztó szolgálat.

Gondoljunk azokra, akik a különböző állomáshelyeken vannak, azokban a központokban, ahonnan kapjuk a világítást, kapjuk a kellemes meleget.

Gondoljunk azokra, akik a mozdonyokat vezetik, autóbuszokat, villamosokat.

Virrasztó szolgálat.

***A keresztények virrasztó szolgálata azt jelenti,
hogy fölismertük hivatásunkat,***

ahogy az édesanya magától értetődően tudja, mi a dolga. Ahogy egy nővér magától értetődően tudja, hogy mit kell tennie a jelzéskor. Ahogy mindazok, akikről még szóltam, tudják, hogy mi a dolguk az élet érdekében.

Mi oly sokszor tesszük fel a kérdést, hogy ***hol van az Isten,***
mi oly sokszor tesszük fel a kérdést, hogy ***mi az Isten válasza,***

a legkülönbözőbb helyzetekben, katasztrófákban, különböző emberi problémák közepette. Hol van az Isten, mi a válasza és faggatjuk az Istent. Talán igen sokszor szomorúan megállapítjuk, hogy nincs itt az Isten. Talán még azt is kimondjuk, hogy igazából nincs is válasza az Istennek ezekben a helyzetekben, ezekben a kérdésekben.

***A mi virrasztó szolgálatunk csak abban az esetben lehetséges,
- és gondoljunk arra, hogy életmentésről van szó, -
ha fölismerjük Isten érkezését a mi mindennapjainkban.***

Keressük az Istent, meg akarjuk találni, akarjuk a válaszait életünk kérdéseire, csak nem ott keressük az Istent, ahol megtalálható.

Elfelejtettük, hogy mi módon adja Isten a választ. Hogyan akarunk így szolgálatot teljesíteni? Nem az Istent kell keresni különböző helyeken, hanem nekünk kell azt

elfogadni, hogy hol is van az Isten. Amikor értünk Emberré lett és amikor értünk meghalt, akkor az Isten azokon a helyeken található, amely minden ember életében a legfontosabb: a születés és a halál. Azt akarta, hogy mi tudjunk találkozni Vele, ezért emberi testet öltött, olyan emberi életet vállalt, amely emberi élet a másik gondoskodása nélkül nem létezhet. Olyan emberi halált akart, amelyben megmutatja azt, hogy az ember egyetlen lehetősége ebben a helyzetben, hogy Isten irgalmába ajánlja magát.

A kettő között éli az emberek életét az Isten az emberek társaként.

Mi annyit panaszkodunk az emberi társadalom hiányosságai miatt. Minden onnan eredezik, hogy egy emberi társadalom csak akkor egészséges, ha abban a társadalomban az emberek egymásnak társai.

Jézus a társunk lett.

Jézus amikor megszületik, akkor odamegy arra a helyre, ahol a legszegényebb emberek találhatók, a betlehemi pásztorokhoz és azoknak egy barlangjában jön a világra.

Amikor meghal, akkor a keresztre megy értünk, mert minden embernek föl kell mennie a keresztféjére, - így is mondhatom, - mindegyikünk a kereszten hal meg.

Életútja pedig egyszerűen arról szól, hogy mindig azon a helyen jelenik meg, ahol a legkisebbek vannak. Megjelenik a vakoknak, akik látni szeretnének és nemcsak a testi szemük látását adja vissza, hanem a lelkük éberségét is. Megjelenik akár egy lakodalomban, ahol a szegény ember bajba kerülhet és a jelenléte azt a kritikus helyzetet megmenti. Az életében számtalan ilyen eseményt sorolhatunk fel.

Hol jelenik meg az emberek életében az Isten?

Amikor mi ebben a világban a virrasztók szolgálatát vállaljuk, akkor arra gondoljunk, hogy hol találhatjuk meg az Istent: a pásztorok világában, a vakok világában, a betegek világában, a szegények világában, a haldoklók között.

Mi az Isten válasza?

Néha nem is értjük. De kell érteni? Nem egyértelmű válaszokat akar adni nekünk az Isten. Egyetlen válasza van: Mindig velünk van! Mit akarunk mi még más választ? Az összes többi válasz mesterkélt. Igen sokszor a többi válasz az emberi nagyotmondás, emberi okoskodás.

***Mi az Isten válasza? Az, hogy velünk van.
Emmanuel: velünk az Isten.***

Nekünk virrasztóknak éppen ez a szolgálatunk, hogy mi a mindennapjainkban találkozunk az Istennel azoknak az embereknek a világában, akik akármilyen bajban vannak, akármilyen kárt szenvednek. Azoknak a világában ha megjelenünk, akkor ezek az emberek megsejthetik mit jelent az, hogy nem hagyják őket magukra.

Velünk az Isten. Számtalan mindennapi példát lehet ezzel kapcsolatosan felsorolni.

Ne álomképeink legyenek az Istenről, a kereszténységről.

Az Istent nem szavakba kell foglalni.

Az Istennel kapcsolatosan nem parancsolatokat kell szajkózni.

Az Egyház küldetése esetén nem dogmatikai fejtegetéseket kell előállítani, hanem ezt a titkot kell megjeleníteni,

hogy az Isten Jézus Krisztusban a mi mindennapjainkban jelenik meg.

A mi virrasztó szolgálatunk ennek az igazságnak a megjelenítése ebben a világban.
 Ha ezt elfogadjuk, ha ezt vállaljuk, akkor oszlik a sötétség, akkor nő a fény.
 Akkor van remény, él az ember és lehet jövője az embernek.
Velünk az Isten!

Számtalan eseményre gondolhat mindenki. Egy ilyen esemény például a székelyföldi árvíz idején történt, az öreg székely ember sóhaja: "Tisztelendő Úr, hol volt az Isten?" "Ebben a katasztrófában biztos nem volt az Isten. Mi köze lenne az Istennek ehhez a katasztrófához, de mi itt vagyunk. " - mondtam. Erre azt mondja: "Magukban lenne itt az Isten?" Testvérek! Ennyi! Biztos vagyok abban, hogy ez az öreg ember másképpen tervezte ettől kezdve az életét és másképpen élte át ezt a katasztrófát.

Említhetem Devecser környékét is. Mi köze az Istennek ezekhez? Testvérek, semmi. Itt a mi szolgálatunkról van szó. Megtapasztalták ezek az emberek azt, hogy megmozdult értük az ország. Megtapasztalták azt, hogy mindenki szívére, lelkére vette az ő ügyüket. Az, hogy az a gát átszakadt és elöntött mindent ez a vörös iszap, ne ezzel foglalkozzunk, ezen már nem lehet változtatni. Azzal foglalkozzunk, ami történt ennek nyomán.

Virrasztó szolgálat. Velünk az Isten! Ennél többet nem adhatunk ezeknek az embereknek. Velük vagyunk, nem maradtak magukra.

Testvérek!

Virrasztó szolgálat!

Felismerni Istent a mi mindennapjainkban.

Isten adja meg a kegyelmet mindegyikünknek, hogy vállaljuk el ezt a szolgálatot, mert ez a keresztyén küldetésünk.

Ha ezt komolyan gondoljuk, akkor mindegy, hogy mi lesz az alkotmányban, mert nem a betű viszi tovább az értékeket, hanem az élő ember.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Az evangélium Noé napjaira emlékeztetett. Mindenki okos volt abban az időben, Noé meg oktalan. Mindenki úgy gondolta, hogy ő jobban tudja, Noé meg mindent rábízott az Istenre. Azok elpusztultak, Noé megmenekült. Ez a világ, amelyben mi élünk, az okos emberek világa, akik mindent jobban tudnak. Ebből a világból hiányzik az oktalan emberek okossága. Azoknak a bölcsessége, akik számítanak az Istenre. A mi virrasztó szolgálatunk erről szól. Ehhez kérjük az Isten segítségét.

Mi Atyánk...